

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló” a vobis institutum ad cat' olicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló” cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. március 6-án.)

Előfizetési árak:

1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Főszerkesztő:

BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytösdékben.

Spiritus bonus.

Székesfehérvár, okt. 16.

Mi köze a vallásnak a közélethez? Nagyon is sok. Hogy magánügy, frázisnak talán megjárja. Hogy a fórumon vallási szempontok figyelembe nem vehetők, jobb hiányában kortesfogásnak talán alkalmas lehet. Erdemileg tekintve azonban a két nagyképu mondást, vastag valótlanság mindakettő. És egyiknél úgy, mint a másiknál — a perfidiát azok részéről, akik szélnek eresztik, viszont a naiv hiszékenységet azok részéről, akik fölülnek neki, lehetetlen észre nem vennünk. Amivel aztán meg is mondottuk, mi az oka annak, hogy a keresztény megújulás ügye oly nehezen halad előre minden lépéséért, amelyet egy szebb jövő felé haladtában megtesz, kemény tusát kell megvívnia. Oka az ellenség boszút lihegő fanatikus gyűlölete egyfelől, másrészt a langymeleg katolikusok, akiket tetszetős, hangzatos jelszavakkal hamarosan az indifferentizmus puha zsöllyéibe lehet ültetni. Akkor aztán ember legyen, aki újra ki tudja őket mozdítani a helyes irányu határozottság mezőnyébe. Kényelmesen vegetálnak, egyedül az önzés parancsait ismerve el kötelezőknek.

Elég bajunk ez nekünk. Lélek az élet. A test csak gép. Mozgatni kell és irányítani. Vezetni kell, különben kisiklik. Korunk ezt a principiumot nem veszi be.

Mindent a testnek kíván fölládozni s mindent a testre akar építeni. Jól van ez így, mehet, lehet ez így? Már hogy volna jól. Hogy mehetne, hogy lehetne. A lélek az ur. A test csak szolgál. Uralkodjék tehát a lélek. Egyéneken, családon, az egész magánéleten. Politikán, társadalmon, irodalmon, művészetben, tudományon és a gazdasági életben és a szociális harcok fölött, az egész közéletben.

De hiszen ugyanis a lélek uralkodik mindezen és mindeneken, amik az ember uralma alá vonhatók. Nem hiszitek? Példákkal szolgálhatunk. A szabadgondolkodók, a páholytestvérek ugye tagadják a lélek létét? És mégis! Nem látjátok-e minden akciójukon, amely a pozitív keresztény hit ellen irányul, megátalkodott lelkük roszhiszemű irányzatosságát? Amikor az iskolákra vetik ki hálójukat, amikor az ifjusághoz próbálnak mindenféle behízogó formában közeledni, amikor a szerzeteseket üldözik, amikor a közélet hitvalló férfainak útjába lépten-nyomon csapdákat állítanak és így tovább, se szeri, se száma. Vajjon nem istentelen lelkük romboló munkája-e mindez? A szociáldemokrácia agitátoraiból vajjon nem az impacabile odium lelke beszél-e? Avagy, hogy idegen miliőre is mutassunk, a fehér cár hatalmas birodalmán végig — épen most — nem a forradalmi lelkek saszárnyai csattognak-e?

Bizony a lélek életnyilvánulása mind-

ez. Csak egy nagy hibája van A lélek, amely ebben a destruktív hatásban nyilatkozik meg, bűnös, romlott, gonosz. Nekünk pedig jó lélekre, annak a működésére van szükségünk.

Sokáig emlékezetes marad mindnyájunkra, akik a magyarok Nagyasszonyának vasárnapján szívünkben az eucharisztiaival hallgattuk a székesfehérvári püspök beszédét a bodajki bucsujárótemplomban, amiket a főpásztor a *spiritus bonus*ról mondott. A jó lélekről, amely életünk oltalma és erőssége. Való igaz, hogy erre a kegyelemre elkerülhetetlen szükségünk van. Nélküle csak tengődünk, amíg esetleg a másik végletbe nem estünk, amely az elleuséges táborba sodor.

Ej, ez a tenögödés! De általános nyavalya pedig. Honeste vivere. Neminem laedere. Én sem bántok senkit, engem se bántson senki. Hagyjának békén. Mit törődöm a világgal! Majd elmúlnak a bajok. Könnyű álláspont, de nem akceptálható. Eleget prosperált a multban, most is iszszuk a levét. A principium tehát manap így nem állhat meg. Suum cuique tribuere. Ez a harmadik rész kell még hozzá. Mindenki örökösje szigorúan a maga jogkőréen. Alkotmányunkat föl nem adtuk. Éppen a közelmultban vivtunk érte nagy harcokat. Hitünkkel is így vagyunk. Abból sem adhatunk föl semmit. És a ki bántani akarja, azzal föl vesszük a küzdelmet. Ez-

A mi népünk romlása.

— A Fejérmegyei Napló távja. —

Irta: Buday Desző.

Arra mifelénk, az Ormánságban, nagy ritka eset, hogy tulajdon édes embertársát megölje valaki. Egyenes lelke legyen ott a mi vereinknek, akár csak a föld, amelyet szántogatunk; sehol egy kis kupac, egy kis halom nincsen rajta.

Béke is lakott közöttünk mindidáig s hogy most másra fordult a sorunk, annak is az urak az okai. Hogy, mint esett a dolog, elmondom sorjában; bár nem tudom cifra köntösbe öltetni, kifigurázni az én egyszerű szómat, mint egy némely írók szokták, akik bizony csak kirakják a beszédet nagy cifrán, hogy meg sem érti a magyar ember. Én majd csak elmondom a magam egyszerű szava szerint, a mint illik szép sorjában.

Minálunk az a szokás, hogy ki-ki a maga falujából választ magának hitestersat, ez már a mi rendünk. Sugár Bálint uram sem tett különben, beházásodván a gazdag Fodor-familiába. Növendékgyerekek voltak még, mikor elgyűrűzték őket egymásnak s a mult őszön fogadtak holtomiglan-holtodiglan hűséget. Ha Sugár Balinton áll a dolog, bizony sohasem is lett volna vége a boldogságnak, mert szép volt az asszony, hogy az egész Dráva mellett nem lehetett volna pártját lelmi; de a sok vagyon mellett ramaradt az is az anyjától örökségképen, hogy állhatatlan

volt a lelke; ha rájött a gonosz órája, hát se égen, se földön nem találta nyugtát. Addig-addig, míg épen ezért romlásra, nagy pusztulásra lón az ő házában. De, hogy egyik szavammal a másik elé ne kapjak: elhatározták a mi uraink a vármegyén, hogy vasuti vonatot visznek át a Dráván s el-bevezetik, jó messze Szalvonországba, hogy annál közelebb legyünk a mi jó horvát szomszédainkhoz. Tudjuk mi azt nagy bölcsen, hogy mennyi sok haszon jár a gőzössel, de mégis szegyet ütött a fejünkbe, hogy amolyan nagy-hamarra tervezték a vasutnak megépülését. Nem ismerték a Drávát a tervező indzellérek; bármennyire is kikalkulálták nagy tudománnyal azt a hidat, a Dráva erős kőszkláin megis megfelleklett az ő bölcsességük. Azért aprózom így a szót a hid építése körül, mert hogy a partot erre meg amarra méregették volna, odavetődött a mi falunkba is éjjeli tanyára egy szép, fiatal indzellér ur. Nappal mindig a hidat róta, még az Ur napján is kinn tartotta a sátorfát, hanem éjente visszajött a Sugárék házába, mert el is felejtettem megmondani, hogy övek az a kis korcsma a falu végén.

Hogy, hogy nem, nagyon összeismerkedett az asszonnyal, aki mindig sok szives szóval tudta várni, a hites ura meg nem is sejtette a dologt. Tán nem is volt találkozásuk, én bizony nem tudom, de hát nem jó hire lett a dolognak. Tudom, hogy uri népeknel mások is szép szóval nyájaskodnak, nemcsak a hitestersat, de tudja a jó Isten, a mi népünk nem veszi jószívvel, ha

tulságos jó szót ad valaki annak, aki nem mi közibénk való. Az öregasszonyok hamar nyel-vükre vették a dologt, (mert ez a rossz bizony minálunk is meg van, de hát hol ne volna meg?) és tréfáló, kötődő szóval kezdék az urában az ördögöt fölbreszteni. Bálint gazda meg nemhogy utána nézett volna a dolognak, hanem amilyen hirtelen természetű, nagyhamar hitelt adott a nemszeretem hírek és mind beljebb és beljebb adta magát szívében a boszu indulata. És ekkor kezdődik vala az ő romlása és vele együttesen a miénk is.

Másnap veszedelmes dologt hozott magával az indzellér: sok-sok dinamitot, a mivel a Dráva ágyának a szikláit akarta szétrepeszteni. Nem merte más kézzre adni azt a veszedelmes portékát s reggel, mikor elindult, valami nemdohányos embert keresett maga mellé a csónakba, mert hogy nagy vigyázat is jár az ilyen istentelen dologgal. Jó szívvél kínálta oda magát a mi Bálintunk, no mert azt is meg kell adni, hogy az urak nagyon jól fizették a miénket ezeken a munkákon, mert jó hasznát vették az erős, dolgos kezeinknek. Ki ásót fogott, ki fát fuvarozott, de mind jó keresetre talált. Beültek hát most is ketten a kis lélekvesztőbe, hogy a mi házunktól levezzenek az új hidig. Bálint gazda nagyon vidám kedvében volt, úgy tesz, mintha nembánomra venné az egész dologt, a mit tegnap hallott, de mi láttuk, hogy nagyon bus ize van a jókedvének. Mikor elindultak egy halászmadár három-

Mai lapunk 4 oldal.

00000575

zel a kötelességérzettel kell munkálkodnunk a gyakorlati életben.

És ugyan mit mond nekünk a tiszta, a jó lélek kötelességérzete? Mindenesetre azt, hogy hitéletünk necsak a templom ajtajában kezdődjék de ne is végződjék ott. Hanem igenis, vigyük el ezt az élő hitet az urnák elé is, amikor választunk, akár az országgyűlésbe, akár a törvényhatóságba, akár a községbe. Csak hitű keresztény férfiakat támogassunk és ahol a politikában a néppárt bont zászlót, ott ekszponáljuk magunkat mellette, érte. Azt is mondja ez a kötelességérzet, hogy a keresztény magyar társadalom anyagi jóléte érdekében lehetőség szerint minden fillérünkkel keresztény vállalkozásokat támogassunk, kivált a kereskedelemben és iparban. Hogy iskoláink vallásos jellegére örködjünk és gyermekeinket vallástalan iskolákba ne adjuk. Hogy tisztességtelen újságokat ne járassunk, haszontalan könyveket meg ne vegyünk. Hogy a munkásnak méltányos bért adjunk, a cselédekkel emberségesen bánjunk, a vasárnapi munkaszünetet magunk is megtartsuk, alkalmazottainkkal is megtartassuk. Hogy a keresztény karitás érdekében módunkhoz képest áldozatot hozunk. Hogy a néppel opportune-impertune törődünk, foglalkozunk, oktassuk, szoktassuk. Egyáltalán arra sarkal bennünket ez a kötelességérzet, hogy a modern élet, a korszerű kultúra minden kérdésében az öntudatos katolikus álláspontot tartjuk szem előtt, gondos kerüléssel a számító mellékleteknek.

Csak ezek ne volnának! Elernyed tőlük a lélek. Amolyan élőhalott lesz belőle. Itt volt most a hatalmas férfiarándoklat. Hány ilyen bágyadt, petyhüdt lélek húzódozott, tartózkodott tőle! Lehetek közöttük, akik nyilván eljöttek volna. Hanem hát olyan megalázó dolog is az, amikor az embert — klerikálisnak bélyegzik. És lehettek közöttük, kik a processziót férfiatlan dolognak tartották, noha egyébként meg vannak a maguk ugynevezett — jó katolikus voltáról győződve. És ismét lehettek az elmaradottak között, akik noha a maguk korrekt katolicitását

szor is lecsapott a csónak előtt, a mi pedig, akárki akármit is mond, sohasem volt jó jel.

Már odáig lehettek, a honnan látni lehet a nagy, tromba vátat a hidnak, a mit colópokból, nagy, vastag gerendákból hevenyésztek össze, mikor egyszerre rettentő dördülést hallottunk. Olyan erős, nagy hang volt ez, erősebb, mint az égzengés, hogy azt hittük, a végtelet napja nehezedik ránk. A mint odáig merészkedtünk, hogy megkeressük őket, csak véres nyomokat láttunk, a Dráva sebes vizén meg a csónak darabjai uszta lefelé.

Aki csak látta, hogy mennyire bucsuzkodott az induláskor Bálint a feleségétől, mind azt mondja, hogy keszakarattal esett meg a dolog, hogy nem szánta magát is a szegény, csakhogy a másikat is megölhesse.

S im azon szomorú eset óta nincsen nyugalomunk, mert az urak csendőröket küldtek a falunkba, mindentűt nyomozás, faggatás. Az özvegyasszony váltig azt erősítgeti, hogy még csak találkozásuk sem volt az indzseliérrel, de hát ki hinne ilyenkor az asszonycseledeknek. Egyébiránt őtet is befogták, szomorú vallatóna. S mióta azt az átkozott hidat építik, már három emberünk meghalt a víz fenekén.

Im, elmondtam, hogy rontotta meg az urak vasútja a mi nyugalmunkat, békességünket.

illetőleg szintén ebben a téveszmében szenvednek ugyan, mégis a hitéletnek minden aktusa iránt, de sőt egyáltalán a közélet hullámverése iránt is, legyen az országos, megyei vagy városi jellegű — teljesen érzéketlenek. Nos ezekhez a stádiumokhoz a mellékletekintetek sülyesztenek le legtöbbször. A pajtáskodás, az előmenetel, más anyagi előnyök és érdekek.

Nem ilyen erőten, nem ilyen törpe lélek, — a spiritus hominis kell nekünk. Az, amely nem tekint jobbra-balra, hanem előre néz. Az, amely meg nem hátrál, mert öntudatában nem ijed meg, nem fél senkitől. Az, amely érzékeny a modern kérdésekkel szemben. Az, amely a szenvedések viharában megedződik és az élet küzdelmeinek tüzeiben megacélosodik. Az, amely, ha besározza a mindennapiság, megkeresi a kegyelem forrását, hogy megtisztuljon benne.

Ilyen ép, erős, ilyen nagy, tiszta, ilyen jó lélekre van nekünk szükségünk, hogy egy becsületes, munkás, eredményes életen keresztül jól harcolhassunk.

Dr. H. L.

Székelyváros, október 16.

Hungara. A magyar közélet nyílt sebénél egyik veszedelmes előidézője mindenesetre a *leánykereskedés* is, amely amolyan erkölcsi veszedelmet hoz itthon és amolyan szegényt a külföldön a magyar névre. A múlt nagy nemzetek mind szervezkednek ez ellen a gyűlözetes kufarkodás ellen. Végre Magyarország is megmozdult, hogy tiltakozzék a szerencsétlen hungarok szállításá ellen. A tovarosban tegnap alakult egyesület a leánykereskedelemlen. *Prohászka* püspök lett az elnöke. Megnyitójában hatalmas beszéddel jelezte a legsürgösebb teendőket. Legfőbb ideje, hogy a régi mizeria orvoslathoz vegre hozzadjog a közélet. Így most már bizunk a munka sikerében. Nagy élmés és tiszta szív vezet. Sikerre kell vezetnie.

A szövetkezetek ügye. *Károlyi* Mihály görög urja egy budapesti hírlapban a következőket:

„Mikor az O. M. K. E. vidéki felkötő szervezte, az alakuló közgyűlésen rendszerint jelen volt *nyilván az akkori helyigazgatók jórészt, részint* — a folszám is. Pedig egyetlen gyűlés sem múlt el a nélkül, hogy szenvedélyes kifakadások ne történtek volna a fogyasztási szövetkezetek ellen, amelyeket a kormány képviselőjének jelenléte mintegy szentesíteni látszott. Ellenben ott, ahol a szövetkezetek tartottak gyűléseket, nemesak a folszám (indokolt távollétével), hanem meg a közgazgatási tisztviselők is elmentek a föld színeről. Akkor a szövetkezetek nem tettek ovást a kormány eljárása ellen, nem ontottak a petücsköt forrástokat és újság-cikkeket, hanem nyugodtan tarték, jól tudva, hogy az igazságot nem lehet letörni. Ezek után a szövetkezetek is méltan elvárhatnák, hogy hasonló támogatásban részesüljenek.”

Nagyon helyes. Kár, hogy a kalmarsszellem ilyenek hallatára siketséget szimulál.

A bodajki nap.

Székelyváros, október 16.

Szép napunk támadt a múlt vasárnapon. Nemesak az ideje volt ragyogó, verőfényes. Nemesak a magna Domina Hungarorum ünnepének nemzeti vonatkozású tettek gyöngéddé. Erőt és melegséget adott az ünnepbe főnséges, nyilvános krédója annak a hatszázfőnyi, tisztán férfiakból álló impozáns tömegnek, amely az ősi koronázó városból indult zarándokútra a bodajki gyógyforráshoz. Nagy-

asszonyunkhoz, kinek első szent királyunk fölajánlott minket. A menetben ott haladt a püspök is. Hívei között hivatott vezérük. És szólt az ének. Szívekből szállt az imádság *Dies fuit, quam fecit Dominus.* Legyen azért ez a nap a maga tanulságaival eredményes és átalakító mindazokra, akik részt vettek benne. Legyen purifikáló, tökéletesítő abban az értelemben, ahogy azt a bucsujárótemplomban a szószeletről hallottuk. Azok meg, akik csak most értesülnek a történetekről, buzduljanak követésére a hitvallóknak.

Java téli munkánk most van megindulóban. Abban a helyes irányban haladjon, amelyet a bodajki vasárnap kijelölt számunkra.

Utban Bodajkra.

A férfiarándoklat résztvevőinek száma a legutolsó pillanatig szaporodó jelentések alapján alaposan megnőtt. Hatszáznál több férfi váltotta ki jegyet a bodajki útra. Nagyobbára földművesek, munkások. Nehányan a *Belvárosi Katolikus Kör* közremunkálása folytán a világi katolikus intelligencia sorából. A zarándokok javarészből szombaton délután végezték el gyónásukat. Egy kisebb részük ekkor még akadályozva lévén, vasárnap a kora reggeli órákban gyönt. Az úrasztalához ugyancsak vasárnap reggel járultak az ajátoskodók. Még így is maradt egy-kettő, akinek már nem jutott ideje a töredélem szentsegehez. Ezekre csak Bodajkon került a sor. Azt azonban nagy megnyugvással konstatálhatjuk, hogy a zarándoklat résztvevői közül alig akad, aki meg ne gyönt, meg ne áldozott volna.

A férfiarándoklat valamivel reggel 7 óra után a püspöki székesegyházból szabályos rendben, tomoit negyves sorokban megindult a vasúti pályához fele. A menet élén a Belvárosi Katolikus Kör főhefere selyemzászlaját vitték. A zarándokok seregének az utcákon sok mezeje akadt. A pályaházban megállapodott a menet. Itt közös reggeli következett. A kép méltóságtejes tónusai kissé fölengedtek s derűs, népies motívumokat tártak ki.

Portában 8 óra 15 perckor indult meg a zarándoklat vivő különvonat, amelynek tizenhat harmadosztályú kocsiában helyezkedtek el a hívek. Maga *Prohászka* Ottokár megyéspüspök is a zarándokok vonatán utazott egy másodosztályú kocsiában, *Klancz* György pápai kamarás, irodafigazgató, valamint a központi papság több tagja kíséretében. A vonat útja az ősi napugárban, a szinompás falusi határok között hangulatot, lendületet váltott ki a szívekből s csak fokozta az érzelmi bensőséget és melegséget. A pályatest mentén, az őrházaknál csoportokban állott a környék nepe, kendőjét lobogtatva. Fehérvár felől az országot mentén szekerek hajtottak. Többnyire asszonyok ültek rajtuk, akik tudvalevőleg nem vehettek részt a processzióban, de mégis látni kívánták. A fehérvárcsurgóiak Bodajkra igyekvő kormenete is megkapó képből bontakozott ki a különvonat utasai előtt. Így ment ez kedvesen, változatosan, lélekemlően Bodajkig.

A vonat, amely a közbeeső állomásokon nem állott meg, 8 óra 40 perckor érkezett be a bodajki pályaudvarra. A zarándoklat résztvevői nyomban zárt sorokba tömörültek, a menet végén *Prohászka* Ottokár megyéspüspök állott papjával. A zarándoklat azután a *Nyújtás ki menyből* — régi magyar egyházi ének mellett indult a községbe. A falu szelén *Szentiványi* Károly püspök járdott a püspök elé, a hívek a zarándoklat mellett kétoldalon sorfalat képezve fogadták.

A serdültebb leányok fehérruhás csoportban állottak. A bodajki híveknek kívül sokan voltak ekkor már a szomszédos falvakból is. Az utcákon ünnepi mozdulatlanlanság fogadta a zarándoklatot, akik harangzugás közben érkeztek a bucsujárótemplomhoz, amely előtt az iskolásgyermekek sorakoztak. A templomon nemzeti trikóval lengett, ugyiszintén a községházán. A plebánia, a katolikus népiskola, a keresztényszövetkezeti ház, valamint több magánépület mind lobogó zászlalaláttek. A nemzeti lobogó mellett ott volt a fehér eucharisztias zászló is.

és Kovács István péksegédekkel. Későre járt már az idő, amikor Keresztes a várkörúti csatornaparton hazafelé indult. Neprosszel és Kovács tudva, hogy Keresztesnek még maradt pénze, nyomon követték, megtámadták, a földre teperték, elvették tőle öt koronát, ráadásul pedig jól elverték. Keresztes a sötétben is telismerte támadóit, másnap fejelentette őket a rendőrségen. — **Tolvaj iskolásfiú.** Szabó Ferenc még csak tízesztendő s a Zámoly-utcai iskola harmadikosztályába jár. A napokban bemászott az ablakon keresztül a szüleivel egy házban lakó Kovács József lakásába és onnan 10 koronát ellopotott. Vasárnap, amikor Kovácsék nem voltak otthon, megismételte a dolgot és ezuttal 5 koronát lopott. A rendőri nyomozás a fiú bűnösségét megállapította. Kiderült, hogy a lopott pénzt anyjának adta át, aki először három, másodsor egy koronát adott cigarettára. A fiút javítóintézetbe viszik, gonosz anyja ellen bűnvádi eljárást indítanak. Ilyen típusok akadnak a modern szülők és modernül nevelt gyermekeik között.

Szigeti és Társa fényképészeti és festészeti műintézet Székesfehérvár, Kossuth-utca 9. sz. Nagytásokat bármely kis fénykép vagy természet után aquarell, platin, vagy olaj kivitelben. Elsőrangú munkaért szavatol Szigeti és Társa.

— **Bauer Antal Zsigmond** táncitanító, akit az intelligens közönség a maga munkakörében oly előnyösen ismer, mint az előző évek folyamán, az idén is november hó 3-án nyitja meg tánciskoláját, a régi Marosi-féle tánchelyiségekben, a Szent István utca 11-ik számú házban. A helyiségek, mint ezt a közönség már évek során keresztül szerzett tapasztalatából jól tudja, a legkényesebb igényeket is kielégítik. A tánckurzus gyermekek számára a délutáni órákban fog lefolyni, míg a felnőttek számára mindenkor esti 8 órakor kezdődik a tanítás. A diákok táncoktatása délután 5 órától esti 7 óráig tart. Különös figyelmet fordít a táncmester az idei szezonban egyik idény specialitására, a *dzsentrí-bostonra*. A táncanfolyamra beiratkozni naponként **Bauer Antal Zsigmond** táncitanító Szent István-utca 11-ik szám alatt levő lakásán lehet.

— **Székesfehérvár szabad királyi város** aggasztó szegényügyi bizottsága felhívja mindazokat, kik az aggok, szegények, foglyok és toloncok élelmezéséhez a szükséges nyers anyagot, vagy kenyert az 1907-ik év január hó 1-étől az 1907. évi december hó 31-ig szállítani kívánják, hogy az alább jelzett biztosítéki összeggel ellátott zártajánlatokat október hó 18-án délelőtt 10 óráig a tanácsi iktatóba annál is inkább adják be, mert később beadott ajánlatok figyelembe vételni nem fognak. A nyers anyagok szállításához 200 korona, a kenyér szállításához 100 korona biztosíték szükséges. A feltételek a hivatalos órák alatt betekintheők. A benyújtott zártajánlatok fölött a városi tanács legközelebbi ülésében végérvényesen határoz. — *Székesfehérvár, 1906. október 13-án. K. Horváth István sk. elnök. Lipszky Lajos jegyző.*

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

* **Borromeus.** A gondtal szerkesztett egyházszoneklati folyóirat imént megjelent 11-ik és 12-ik füzeté igen tartalmas. Többek közt **Mohl Antal** dr. püspök *Romantza* István kanonok, *Huszár* Elemér dr., *Cserneczky* István amerikai magyar plebános, *Virág* Ferenc, *Horváth* Lajos t. kanonok, *Mikló* István dr. t. kanonok, *Spulter* Gyula garamszőlősi és *Ilosvay* Lajos viski plebánosok nevével találkozunk benne. Maga a szerkesztő *Gerebenics* Sándor is közül értékes dolgozatokat a füzetben. Külön ki kell emelnünk *Bárilich* Lőrinc győri spirituális kereszténytanításait a *szociális kérdésről*.

A szerkesztőkiadónak az a terve, hogy *néhány évfolyamban* *léközölje az egész katekizmust kereszténytanítások alakjában feldolgozva.* Ezt persze csak úgy teheti, ha vállalkozása megfelelő anyagi támogatásban részesül.

Az idei XX. évfolyamból még 200 teljes példány rendelkezésre áll a megrendelőknek, 8 koronájával. Megrendelési cím: „*Borromeus*” kiadóhivatala Győr.

* **Szökött katona.** Az iparosifjúság önképzőköre vasárnapi műkedvelőelőadásában hozta színre ezt a régi Szigligeti-darabot, amelyhez annyi kedves Blaha-émiék, sok mindenféle színházi tradíció fűződik. A dilettáns szereplők sok becsülettel igyekvéssel dolgoztak alakításuk sikerén. Az előadás közönsége igen hálásan és igen zajosan viselkedett. — *ey.*

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Ch. A. Völ. Nagyon szorgalmas és nagyon tapintatos. Legközelebb **K. A. Vastörősvár.** Várjuk. — **B. S. Péter**nd. Köszönjük. — **K. L. Etyek.** Másrok is, de azonnal. — **Cs. Sz. K. dr. Csákbércsény.** Köszönjük.

Felölös szerkesztő: **Dr. HELVEY LAJOS.**

Meghívás.

A hercegfalvai kölcsönsegélyző-egylet

„mint szövetkezet felszámolás alatti”

folyó 1906. évi október hó 21-én

délelőtt 9 órakor

az egylet helyiségében tartandó

rendkívüli közgyűlésre

az egylet tagjait tisztelettel meghívja
a felszámoló bizottság.

T á r g y.

1. Miatán 2 felügyelő-bizottsági tag felszámoló bizottsági tagnak megválasztott és e minőségben már törvénytiszteleg bejegyezve lett, a hiányzó két rendes felügyelő-bizottsági tag megválasztása.

FEJÉRMEGYEI TAKARÉKPÉNZTÁR SZÉKESFEHÉRVÁR.

Takarékpénztár minden családban.

Az embert jómódúvá nem az teszi, amit megszerz, hanem amit megtakarít.

Alapítóké 300.000 korona.

Tartalékalap 250.000 korona.

Könnyebb a pénzt megkeresni, mint azt megtakarítani.

Betét állomány 7 millió korona.

A takarékpénztár a lakosság minden rétegében előmozdítandó, amerikai módon **házi-takarékpénztárakat** bocsátunk felénk rendelkezésére, a melyek által még a legkisebb összegek is könnyű módon gyűjthetők.

Ezen házi takarékpénztáraknak azon nagy előnyük van, hogy azokból pénz a mi közbejöttünk nélkül kivenni nem lehet, minthogy a pénztárakat zárva, kulcsok nélkül bocsátjuk a felek rendelkezésére és így a fél annak a kísértésnek, hogy megtakarított pénzét esetleg celtalanul elköltsé, könnyen ellentáthat.

Ezen módon minden ember vagyonra tehet szert!

Hogy a közönségnek módot nyújtsunk, keresleti fölöslegének könnyű módon való gyűjtésére, a mi tudvalevőleg sokkal nehezebb, mint annak megszerzése, hajlandók vagyunk, ha nálunk legalább 5 koronát betét gyanánt elhelyez, **1 házi takarékpénztárt** izléses, csinos kivitelben, zárva, kulcsok nélkül, ingyen bárkinek rendelkezésére bocsátani. A nálunk elhelyezett 5 korona biztosíték gyanánt szolgál ugyan, mindazonáltal az mint rendes takarékbetét a betéve félnek tulajdonát képezi s a szokásos módor kamatoztatik. A takarékpénztár időről-időre intézetünkhez felhozandó, a mikor is a megtakarított összeget a pénztárból a fél jelenlétében kivesszük és betét könyvecskéje javára írjuk. A pénztárt zárva, kulcsok nélkül visszaadjuk és a pénzt gyűjtés újból kezdődik. Később, ha a félnek pénze van szüksége, így az betéti könyvecskéje terhére bármikor rendelkezésére áll. **Ezen a vagyonygyűjtésre oly kiváló alkalmat mindenki figyelmébe ajánljuk.**

Tisztelettel: **FEJÉRMEGYEI TAKARÉKPÉNZTÁR.**

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.

00000578